

Học cách Đọc Thánh Kinh

Râu tôm nấu với ruột bầu

Chồng chan vợ húp gát đầu khen ngon

“*Eo ơi, ghê lắm! Con không ăn đâu.*” các cháu ào ào phản đối. Bà nội của các cháu ngồi gần đó, liền lên tiếng: “*Mấy đứa này ở Đan Mạch được ăn con tôm nướng quen rồi, nên không biết cái khổ của người khác, có những gia đình vì nghèo, nên chỉ có tiền mua đầu tôm, họ đem về, giã ra, vắt lấy nước rồi nấu với trái bầu. Thế là có một tô canh thật ngon, ngọt và bổ nữa.*” Câu ca dao trên cũng diễn tả hình ảnh “*chồng chan*” cho “*vợ húp*”, một hình ảnh của bầu khí ấm cúng hoà thuận trong gia đình. Khi gia đình hoà thuận, yêu thương nhau thì ăn cái gì cũng ngon. Một câu ca dao và được viết bằng ngôn ngữ mẹ đẻ mà chúng ta có thể hiểu được với nhiều ý khác nhau như thế. Vậy còn Thánh Kinh thì sao?

Thánh Kinh được chia làm hai phần, Cựu Ước và Tân Ước. Cựu Ước có 46 cuốn hoặc 45 cuốn (nếu gom Giêrêmia và Aica vào thành một), và Tân Ước có 27 cuốn. Tính chung lại, thì Thánh Kinh có tất cả 73 cuốn. Cựu Ước là Giao Ước Cũ mà Thiên Chúa thiết lập với nhân loại qua trung gian ông Môsê trên núi Sinai. Các sách Cựu Ước được viết từ thời Quân Chủ, khoảng năm 1000 trước công nguyên, và kéo dài đến khoảng năm 60 trước công nguyên. Phần lớn Cựu Ước được viết bằng chữ Híp-ri, và một phần được viết bằng chữ Hy Lạp. (7-8 quyển mà Thư Quy Do Thái không công nhận). Tân Ước là Giao Ước Mới mà Thiên Chúa ký kết với nhân loại qua trung gian Đức Giêsu, được ký kết bằng Máu Chúa Kitô đã đổ ra trên thập giá. Tân Ước được viết hoàn toàn bằng chữ Hy Lạp, khoảng từ năm 50 sau công nguyên cho đến thế kỷ thứ I.

Thánh Kinh được viết dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần, vì chính là lời Thiên Chúa nói với con người qua trung gian các ngôn sứ, và các thánh sử. Nên Thánh Kinh chứa đựng Lời Thiên Chúa và thật sự là Lời Thiên Chúa.

Thánh Phaolô có nói về linh hứng như sau: “*Tất cả những gì viết trong Sách Thánh đều do Thiên Chúa linh hứng, và có ích cho việc giảng dạy, biện bác, sửa dạy, giáo dục để trở nên công chính.*” (2 Tm 3,16). Và Thánh Phêrô tiếp: “*Quả vậy, lời ngôn*

sứ không bao giờ lại do ý muốn người phàm, nhưng chính nhờ Thánh Thần thúc đẩy mà có những người đã nói theo lệnh của Thiên Chúa.” (2 Pr 1,21).

Là người công giáo và chúng ta được nuôi dưỡng trong môi trường xứ đạo, chúng ta có thói quen đi nhà thờ, tham dự các buổi tĩnh tâm, cho nên Thánh Kinh đã trở thành khá quen thuộc với chúng ta, đến nỗi, khi nghe đọc một đoạn Thánh Kinh, chúng ta có thể nhớ được khúc kết của đoạn đó. Chính vì chúng ta nghĩ chúng ta đã biết, đã quá quen, đã thuộc rồi nên chúng ta không cần nghe với sự chú tâm hoàn toàn, Thánh Kinh không còn gì hấp dẫn để khám phá và chúng ta trở nên thờ ơ với Lời Chúa. Thật đáng tiếc cho chúng ta, vì Lời Chúa là Lời Hằng Sống, chỉ một câu, một chữ thôi có thể thay đổi cả cuộc đời của chúng ta rồi. Một cơ hội tuyệt hảo như thế mà chúng ta có thể bỏ qua được sao?

Ồ! thề thì chúng ta phải đọc Thánh Kinh cách nào? Thánh Kinh là Lời của Thiên Chúa nói với chúng ta qua trung gian các ngôn sứ và thánh sử, được viết trong thời gian khoảng 1000 năm ở Do Thái, với một ngôn ngữ và một nền văn hoá hoàn toàn khác với chúng ta. Vậy để hiểu được Lời của Thiên Chúa, chúng ta cần hiểu ngôn ngữ được sử dụng để viết Thánh Kinh. Ngôn ngữ không phải chỉ là tiếng nói, vì sau mỗi ngôn ngữ có một nền văn hoá riêng và lối suy tư của dân tộc đó.

Người Do Thái có câu *“Yêu nhau thì băng qua mặt biển mà đến với nhau”* để diễn tả tình cảm của họ. Nghe câu này, chúng ta chẳng “cảm” được gì, và có chàng nào nói với nàng rằng *“Yêu em nên anh băng qua mặt biển để đến với em”* có lẽ chàng sẽ được nàng thưởng cho một câu “đồ khùng”. Nhưng câu này cũng có ý nghĩa tương tự như câu ca dao của Việt Nam chúng ta *“Yêu nhau mấy núi cũng leo, mấy sông cũng lội, mấy đèo cũng qua.”* vì hình ảnh sông núi và đèo rất quen thuộc và gần gũi với người Việt, nên thường được dùng trong văn chương để diễn tả sự khó khăn và gian nan, còn biển cả là sự gian nan, thử thách mà người Do Thái cần vượt qua, nên khi muốn diễn tả điều gì khó khăn thì họ dùng hình ảnh biển cả.

Câu *“Vào khoảng canh tư, Người đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ.”* (Mt 14, 25). Chúng ta thường hiểu câu này với ý nghĩa là: Chúa Giêsu tỏ lộ quyền năng của Thiên Chúa. Vì không có ai có thể đi trên mặt biển được, nhưng Chúa Giêsu đã làm, để biểu dương quyền năng của Ngài. Và biển còn là biểu tượng của sự dữ và Chúa Giêsu đã chiến thắng sự dữ. Nhưng nếu chúng ta đọc và hiểu với tâm tình của người Do Thái, thì câu đó còn có ý nghĩa về một sự tương quan thân thiết giữa Chúa Giêsu và các môn đệ, nó diễn tả một tình yêu tuyệt hảo Chúa Giêsu dành cho các môn đệ. Người thấy các ông vất vả chèo chống với sóng gió của biển cả giữa đêm khuya, nên Người băng qua đêm khuya, lướt qua biển cả, vượt sóng gió để đến với các môn đệ,

Người đến với các ông giữa gian nan trong đêm khuya và “*khi Thầy trò đã lên thuyền, thì gió lặng ngay.*” (Mt 14,32). Nhưng chúng ta không nên dừng lại trong câu chuyện của Thánh Kinh, mà phải hình dung ra rằng người môn đệ đó chính là tôi, tôi đang chơi với giữa khó khăn của cuộc đời và Chúa Giêsu đến bên tôi, cuộc đời tôi sẽ biến đổi thế nào nhỉ!

Bởi vậy khi đọc một bản văn Thánh Kinh, chúng ta không chỉ đọc theo tính cách khoa học để hiểu từng chữ, từng câu mà còn phải hiểu cả sứ điệp của bản văn ấy nữa.

Phương pháp đọc một bản văn Thánh Kinh.

Khi đọc một đoạn Thánh Kinh chúng ta phải đặt ra những vấn đề này:

- Câu đó, đoạn đó ai nói, hoặc ai viết?
- Nói với ai, hoặc viết cho ai?
- Đoạn Thánh Kinh đó viết trong thể văn nào? (Dụ ngôn, thơ ca, câu chuyện...)
- Nói và viết trong hoàn cảnh nào?
- Đưa hoa quả của đoạn Thánh Kinh đó vào đời sống đức tin và thiêng liêng của chính mình.

Ý nghĩa của Thánh Kinh thì vô cùng bao la và rộng lớn, chúng ta không thể nào hiểu hết được. Có những đoạn chúng ta sẽ không hiểu và điều đó không có gì lạ vì Thánh Kinh đã được bắt đầu viết cách đây hơn 3000 năm và trải dài trên 1000 năm, với một ngôn ngữ hoàn toàn xa lạ và một văn hoá hoàn toàn khác. Và chúng ta không có thời gian, điều kiện cũng như khả năng để tìm hiểu ngôn ngữ cũng như nền văn hoá mà Thánh Kinh được hình thành, nhưng đừng bi quan và xếp quyển Thánh Kinh vào tủ. Chúng ta là con người không bao giờ có thể hiểu và nắm bắt được hoàn toàn Lời của Chúa, may mắn là chúng ta có Chúa Thánh Thần, Ngài là Thầy dạy chân lý qua Lời Chúa. Hãy để Ngài tác động trên mỗi người chúng ta, Ngài muốn thối đâu thì thối. Đó là cách diễn tả sự tự do tuyệt đối của Thiên Chúa, vượt trên mọi chiều kích của con người. Hơn nữa, phận người và cuộc sống của con người bấp bênh, giới hạn và hay đổi thay. Vì vậy, khi đọc Lời Chúa, cầu nguyện với Lời Chúa và sống Lời Chúa, chúng ta cần phải cho Thánh Thần Chúa “không gian”, để Ngài hướng dẫn chúng ta. Có như thế, chúng ta mới cảm nhận được Lời Chúa biến đổi chúng ta, đổi mới cuộc sống chúng ta, và như thế, chúng ta sẽ luôn luôn ngạc nhiên về nhiều điều tuyệt vời Thiên Chúa làm trong cuộc sống của mỗi chúng ta.

Chúa ban cho mỗi người một bậc sống, thì Chúa sẽ dạy cho mỗi người một cách đọc và Chúa sẽ hướng dẫn để chúng ta đón nhận được Lời Chúa tùy mức độ của mỗi người. Thánh Kinh là Lời Thiên Chúa nói với chúng ta, nhưng không phải chỉ là Ngài

muốn nói với chúng ta, mà Ngài cũng mong muốn được nghe chúng ta nói với Ngài. Ngài muốn chúng ta tìm đến và tâm sự với Ngài, dù rằng Ngài đã biết trước chúng ta muốn tâm sự điều gì với Ngài. Vì chính Ngài đã nói với chúng ta: *“Thế nên Thầy bảo anh em: anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở cho.”* (Lc 11,9) nhưng vấn đề là, chúng ta xin cách nào? Thánh Giacôbê có chỉ cho chúng ta rằng: *“Nếu ai trong anh em thiếu đức khôn ngoan, thì hãy cầu xin Thiên Chúa, Người sẽ ban cho. Vì Thiên Chúa bao cho mọi người cách rộng rãi, không quở trách. Nhưng người ấy phải cầu xin với lòng tin không chút do dự.”* (Gc 1,5-6). Bởi vậy trên hết chúng ta cần phải đọc, học với thái độ cầu nguyện, chúng ta cần khiêm tốn lắng nghe, cởi mở đón nhận. Đừng quên rằng Chúa luôn luôn đồng hành với chúng ta và Người hằng luôn gửi biết bao người đến, để hương dẫn chúng ta. Hãy cố gắng đọc Thánh Kinh, nghe giảng mỗi ngày, và lập đi lập lại Lời Chúa để Lời Chúa thấm nhập vào tâm hồn và hơn hết chúng ta cần tích cực áp dụng Lời Chúa trong những công việc nhỏ bé hằng ngày trong cuộc sống của chúng ta, vì thật vậy,

*“Lời Chúa trở thành ngọn đèn cho con bước,
Và là ánh sáng chỉ đường con đi”
(Tv 119,105)*

Khi gặp một đoạn Thánh Kinh mà chúng ta không hiểu thì hãy thân thưa với Chúa rằng:

*Lạy Thiên Chúa tối cao và vinh hiển,
Xin chiếu sáng cõi lòng tăm tối của con,
Xin ban cho con đức tin ngay thẳng,
đức cậy vững vàng,
Và đức mến hoàn hảo,
Lạy Chúa, xin ban cho con được ơn hiểu biết tỏ tường,
để con thi hành huấn lệnh thánh thiện
Và chân thật của Chúa.
Amen.*

(lời cầu nguyện của thánh Phanxicô Assisi.)

~~~~~<~@
Nhóm 5, Điệp.